

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Z. Š.**

proti

žalovanému: **Katastrální úřad pro Moravskoslezský kraj –
Katastrální pracoviště Frýdek-Místek
sídlem T. G. Masaryka 453, 738 01 Frýdek - Místek**

o žalobě proti nezákonnému zásahu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se domáhala žalobou ze dne 12. 9. 2018 určení nezákonnosti zásahu správního orgánu, Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Frýdek-Místek, spočívající v neuvedení důvodů ze strany žalovaného ve sdělení č. j. PD-10815/2018-802 ze dne 11. 7. 2018, proč není žalobkyně jiným oprávněným ve věci návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu č. j. PD-10815/2018-802 dle § 4 odst. 1 písm. e) katastrálního zákona.
2. Žalobkyně uvedla, že k jejímu návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu, který se týká pozemků parc. č. X, X, X, X, X, X a X a dále pozemku parc. č. st.X, který následně vznikl z pozemku parc. č. X, všechny v k. ú. x, žalovaný uvedl, že tento návrh považuje za podnět podle § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), jelikož žalobkyně není vlastníkem uvedených pozemků ani jiným oprávněným podle § 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 256/2013 Sb., katastrálního zákona (dále jen „katastrální zákon“). Žalobkyně uvedla, že vlastníkem citovaných pozemků skutečně není, nicméně oprávnění podat návrh na opravu chyby v katastrálním operátu spatřuje ve skutečnosti, že všechny uvedené pozemky jsou dotčeny řízením pod sp. zn. OR-1088/2017-802, které se týká neúplného zápisu Dohody o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví č. j. V-8777/2009-802 ze dne 2. 12. 2009 do katastru nemovitostí. Žalovaný nesdělil žalobkyni, zda řízení č. j. OR-1088/2017-802, zahájené na základě návrhu žalobkyně, svědčí o tom, že je či není jiným oprávněným, dle § 4 katastrálního zákona.
3. Žalovaný v rámci vyjádření k žalobě osvětlil, že řízení vedené pod sp. zn. OR-1088/2017-802 zahájené k návrhu žalobkyně se týkalo opravy chyby v katastrálním operátu, přičemž žalobkyně žádala o doplnění zápisu věcného břemene na základě odstupní smlouvy k povinnému pozemku parc. č. X v k. ú. x, přičemž katastrální úřad jejímu návrhu nevyhověl. Návrhem ze dne 12. 6. 2018 se žalobkyně domáhá opravy chyby v katastrálním operátu, vedený pod sp. zn. PD-10815/2018-802, který se týkal kupní smlouvy č. j. V-7540/2010-802, jejíž součástí byl geometrický plán zak. č. 985-115/2010, když žalobkyně měla za to, že pozemky nově vzniklé geometrickým plánem neměly být do katastru nemovitostí vůbec zapsány. Katastrální úřad ve sdělení ze dne 11. 7. 2018 sdělil žalobkyni že není vlastníkem dotčených pozemků ani jiným oprávněným a její podání tak nelze považovat za návrh, nýbrž za podnět podle § 42 správního řádu, přičemž katastrální úřad na základě uvedeného ustanovení uváží, zda přistoupí či nepřistoupí k zahájení řízení z moci úřední. Žalovaný ve sdělení také uvedl, že v tomto případě nelze chybu v katastru nemovitostí prokázat a správní řízení tak nezahájil.

Zjištění z průběhu správního řízení

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobkyně podala ke Katastrálnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Frýdek-Místek dne 13. 6. 2018 návrh na opravu chyby v katastrálním operátu, přičemž uvedla, že pozemky parc. č. X, X,X, X, X, X aX v k. ú. x neměly být vůbec zapsány do katastru nemovitostí z důvodu rozporu kupní smlouvy č. j. V-7540/2010-802 ze dne 3. 11. 2010.
5. Přípisem ze dne 11. 7. 2018, doručeným žalobkyni dne 13. 7. 2018 sdělil žalovaný žalobkyni, že k uvedené problematice se žalobkyně dotazovala již podáním ze dne 24. 10. 2014, č. j. PD-19761/2014-802 a opětovně podáním ze dne 14. 12. 2016, č. j. PD-25456/2016-802. K pozemku parc. č.X a X žalobkyni sdělil, že darovací smlouvou č. j. V-7145/2010-802 daroval pan A. I. paní R. M. do jejího vlastnictví mj. pozemek parc. č. X

v nerozdělené podobě. Následně, kupní smlouvou č. j. V-7540/2010-802 prodala paní R. M. manželům Z. pozemek parc. č. X, který vznikl oddělením z pozemku parc. č. X; logicky byl tedy geometrický plán součástí kupní smlouvy č. j. V-7540/2010-802, nikoliv smlouvy darovací. S ohledem na to, že žalobkyně není vlastníkem předmětných pozemků ani jiným oprávněným dle § 4 odst. 1 písm. e) katastrálního zákona, posoudil žalovaný podání žalobkyně nikoli jako návrh, ale jako podnět podle § 42 správního řádu s tím, že žalovaný opět neshledal důvod k zahájení řízení o opravě chyby z moci úřední.

Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud se nejprve zabýval otázkou včasnosti žaloby, neboť dle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu, nejpozději však do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Žalobkyni bylo sdělení žalovaného, z něhož dovozovala nezákonný zásah, doručeno dne 13. 7. 2018, žalobu podala k poštovní přepravě dne 13. 9. 2018. Z uvedeného vyplývá, že žaloba byla podána včas. Krajský soud poté žalobu přezkoumal v intencích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Ve věci proběhlo u podepsaného soudu dne 28. 11. 2018 ústní jednání, ke kterému se žalovaný nedostavil, přičemž svou neúčast omluvil; soud tak jednal v jeho nepřítomnosti. Žalobkyně u ústního jednání setrvala na žalobě, přičemž zdůraznila, že jsou souběžně vedena dvě řízení s odlišným předmětem. Podle názoru žalobkyně měl být geometrický plán součástí již darovací smlouvy mezi panem I. a paní M., v době zpracování geometrického plánu nebyla paní M. vlastníkem předmětného pozemku. Žalobkyně u ústního jednání navrhla provedení důkazu výsledkem Ing. L. P., úřední osoby žalovaného, za účelem upřesnění nic neříkajícího vyjádření žalovaného. Krajský soud dospěl k závěru, že navrhovaný důkaz je nadbytečný s ohledem na posouzení uvedené níže a proto tento důkazní návrh zamítl.
8. Při posuzování žaloby na ochranu před nezákonným je třeba především zkoumat existenci podmínek, za nichž je možné ochranu před nezákonným zásahem poskytnout. Vymezením těchto podmínek se zabýval i Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) například v rozsudku č. j. 5 Afs 266/2015-29 ze dne 3. 6. 2016 (veškerá rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz): „Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno (5. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle ust. § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 - 65, publ. pod č. 603/2005 Sb. NSS, ze dne 9. 1. 2013, č. j. 1 Aps 10/2012 - 20, nebo rozsudek ze dne 27. 11. 2014, č. j. 7 Afs 125/2014 - 32).“
9. Předně, namítá-li žalobkyně v žalobě, že žalovaný vůbec neuvedl, z jakého důvodu není tzv. jiným oprávněným podle § 4 odst. 1 písm. e) katastrálního zákona, nelze jí přisvědčit. Ze sdělení žalovaného je zřejmé, že se odkazuje na sdělení ve stejné věci z roku 2014 a 2016, přičemž žalobkyně se v souvislosti s oběma sděleními neúspěšně obrátila na soud. Krajský soud v této souvislosti připomíná, že ve věci vedené u podepsaného soudu pod sp. zn. 22 A 58/2017 (týkala se právě sdělení žalovaného z roku 2016) soud dospěl k závěru, že žalovaný

vysvětlil, z jakého důvodu není ani tzv. jiným oprávněným k podání návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu. Žalobkyně si tedy ve skutkově shodné věci musí být vědoma důvodů postupu žalovaného. Nadto, žalovaný opětovně vysvětlil, z jakého důvodu byl předmětný geometrický plán součástí kupní, nikoliv darovací smlouvy. Z uvedeného vyplývá, že postup žalovaného lze považovat za zákonný a žalobkyně nemohla být přímo zkrácena na svých právech. Krajský soud dále akcentuje, že není povinností orgánů veřejné správy uvádět v rámcově obdobných případech (tedy v situaci, kdy správní orgán sděluje žadateli určité skutečnosti týkající se jeho žádosti) vždy způsobem vyčerpávajícím představu žadatele veškeré skutečnosti či úvahy, které vyústily v písemnost žadateli. Správní orgán je povinen postupovat v souladu se zásadou součinnosti stanovenou v § 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu; z citovaného ustanovení však nelze dovodit povinnost reagovat na veškeré žadatelem uváděné skutečnosti. Naopak, správní orgán poskytuje ve světle § 4 odst. 2 správního řádu *přiměřené* poučení o právech a povinnostech dotčené osoby. V projednávaném případě to tedy znamená, že žalovaný postupoval správně, pokud žalobkyni sdělil způsobem shora popsáním, z jakých důvodů považuje její podání za podnět k zahájení řízení a z jakých důvodů k zahájení řízení nepřistoupí.

10. Krajský soud v této souvislosti zdůrazňuje, že žalobkyně nebyla přímo zkrácena tím, že žalovaný nezačal řízení o opravě chyby v katastrálním operátu z moci úřední. Katastrální zákon v § 36 odst. 1 taxativně vymezuje okruh osob, které jsou legitimovány k podání návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu. Mezi tyto osoby patří vlastník pozemku, kterého se chyba týká a také jiný oprávněný ve smyslu § 4 odst. 1 písm. e) katastrálního zákona. V případě, že by osoba spadající do jedné z těchto dvou kategorií u příslušného úřadu podala návrh na opravu chyby v katastrálním operátu, vznikla by na straně příjemce podání zákonná povinnost dle § 36 katastrálního zákona ve spojení s § 44 s. ř. řízení o opravě chyby zahájit.
11. Tato povinnost však nevzniká za situace, kdy osoba podávající není ani vlastníkem ani jiným oprávněným a na její podání se proto zákonná úprava návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu nevztahuje. Žalovaný ve vztahu k žalobkyni tedy postupoval správně, když v souladu s § 37 odst. 1 správního řádu podání žalobkyně vyhodnotil jako podnět k zahájení řízení *ex offio* ve smyslu § 42 správního řádu a využil možnost řízení na základě podnětu nezačít, neboť dospěl k názoru, že pro to není důvod. Dlouhodobá a konstantní judikatura správních soudů setrvale stojí na stanovisku, že na zahájení řízení z moci úřední nemá soukromá osoba veřejné subjektivní právo (srov. např. nález bývalého československého Nejvyššího správního soudu č. Boh. A 7229 ze dne 25. 9. 1922; usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 586/02 ze dne 8. 10. 2002; rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Ads 117/2012-26 ze dne 22. 1. 2014, č. j. 10 As 105/2014-35 ze dne 21. 8. 2014, č. j. 4 Ans 6/2006-162 ze dne 30. 8. 2007, č. j. 3 Ans 1/2009-58 ze dne 8. 7. 2009, č. j. 9 Ans 8/2011-62 ze dne 14. 9. 2011, č. j. 1 As 311/2016-26 ze dne 15. 2. 2017 či rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 A 86/2015-68 ze dne 1. 3. 2017).

Závěr a náklady řízení

12. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobu důvodnou neshledal, a proto ji dle ust. § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

13. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. listopadu 2018

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu